

Bogáncs Művészeti Alapiskola

a Lepsényi Fekete István Általános Iskola bővítése

A tervési feladat a lepsényi Fekete István Általános Iskola művészeti oktatási épülettel történő bővítése. A mezőföldön fekvő, 3000 fő lakosú nagyközségben nagy hagyománya van a különböző művészeti ágak művelésének, ezért a település önkormányzata és az iskola vezetősége úgy határozott, hogy a kötelező közoktatási feladatain túl művészetoktatási tevékenységbe fog. Az ehhez szükséges infrastruktúrát kívánják a következőkben bemutatott épülettel megteremteni.

Az épület rajzi, zenei és táncművészeti oktatóhelyiségekből és a hozzájuk tartozó kiszolgálóegységekből (mosdók, öltözők, raktárak) áll.

Az új épület a régi iskola közvetlen közelében, azzal közös telken kerül elhelyezésre. Az iskola telkébe beékelődő családi ház felvásárlásával és bontásával rendezzük a telekstruktúrát és biztosítjuk az új épület számára a szükséges alapterületet. Az új épület a beépítési vizsgálatok alapján is ezen a területen találta meg a helyét, hiszen egyrészt a közvetlen utcai megközelítés és a régi épületrészekkel történő kapcsolatteremtés is fontos szempont volt.

Az új épület telepítésével megpróbáltam az adott, széttagolt beépítés adottságait a lehető legjobban felhasználni. A területet szőnyegszerűen kezelve, az erővonalakat felvéve alakult ki az új épület helye. Ugyanezt az elvet követtem az udvar rendezésénél is.

A művészeti épület tehát a létrejövő új telek déli oldalán helyezkedik el. Közvetlen kapcsolatot kapott a főépülettel, egy szélfogó-összekötő épületrészen keresztül. Ennek az épületrésznek a fő feladata, hogy a két épület között fedett térben valósulhasson meg a közlekedés, de ugyanakkor mindkét épületrész lezárható legyen anélkül, hogy az udvarba, illetve a másik épületbe való bejutást akadályoznánk.

Az új épület, mint művészeti épület eltér a hagyományos iskolák felépítésétől, sok szempontból a helyi sajátosságok és igény szerint került kialakításra. Az összekötő előtérből egy tágas aulába érkezünk. Innen vezet fel egy egykarú lépcső az emeletre, és itt található a recepció pult is. Ez a tér alkalmas kiállítások, és kisebb rendezvények lebonyolítására önmagában is, de a belső udvarral, vagy akár a főépület aulájával összenyitva még több lehetőség kínálkozik a kreatív kihasználásra. A belső udvar gyakorlatilag az aula folytatásaként működik. Szerparált, de ugyanakkor nyitott, nyugodt terület, mely jó idő esetén szünetekben, lyukasórákban a diákoknak, délután pedig a különóra járó gyerekek szüleinek biztosít kellemes tartózkodási helyet.

Az aulából a földszinten érhető el a mellékhelyiségek, és a folyosóról a zenei tanszak termei, egy szolfézssterem és három főtárgyi terem, a hozzájuk tartozó hangszerraktárral.

Az emeletre való akadálymentes feljutást az aulából nyíló lift biztosítja. Az emeleten a három tematikus rajzterem található, majd a folyosón tovább haladva a tánc tanszak öltözőihez jutunk. Az öltözők emeleti elhelyezésével megoldhatóvá vált az utcai és a táncpíós közlekedés elkülönítése. Az öltözőkből a közösségi térként működő lihegőn át, lépcsőn jutunk a táncteremekhez, illetve a bemelegítő teremhez. A lihegőből és az öltözőkbe vezető folyosóról üvegfalon keresztül figyelhetjük a táncteremekben folyó munkát. A táncteremek két szint magas terek, mobilfalas elválasztásuknak köszönhetően szükség esetén összenyithatók. Az öltözők alatt helyezkednek el a gépészeti helyiségek, a kazánház és a szellőzőgépház és a takarítószer raktár.

Az épület megformálásánál szempont volt, hogy egyszerű, letisztult térszervezésű épületet hozzak létre, melynek külső-belső kialakítása modern és barátságos megjelenést biztosít. Egyszerű anyagokat és formákat használtam. A fehér vakolat, a fa és a fém az épület külső és belső képét is meghatározzák.

A régi főépület utcával párhuzamos gerincű magastetős megjelenésének lekövetése nem tűnt járható útnak, hiszen ekkor egy hosszú összefüggő 12 méter magas térfalat kaptunk volna, ami a falusi utcakép szempontjából már monumentális hatású lenne. Ezért döntöttem amellest, hogy megtörve ezt az egységét, az összekötő részt lapostetős, alacsonyabb tömegként alakítom ki, a művészeti épületet pedig lendületes félnyeregtes formát kap. Az összekötő előtér esetében fontos volt számomra, hogy a vizuális kapcsolat az udvar és az utca között megmaradjon, ezért kapott ez a rész függőnyfalas homlokzatot. A művészeti épület pedig az egyszerűség, és a helyi építési hagyományok miatt fehérre vakolatot.

A homlokzatok a tanterem oldalán visszafogott, szinte hagyományos megjelenésűek, míg a reprezentatív udvari homlokzat vonalkódszerű nyíláskiosztást kapott. A belső udvar lezárását is ez a rendszer adja. Az aulatér üvegtéglás, perforált felületei a belső térben izgalmas fényhatásokat eredményeznek.

Az épület szerkezete monolit vasbeton váz, melyre az emeletközi és a tetőfödém esetében is előregyártott körüreges födempalló elemek kerülnek. Ez a megoldás az épület egyszerű alaprajza miatt praktikus, hiszen gyorsabb, kevesebb élőmunkaigényű és ezáltal olcsóbb megoldásról van szó. A tető állókorcos fémlemezfedést kap, a függőnyfalak szekcionált alubordás az ablakok aluprofilos kialakításúak. Az árnyékolók eltolhatófa fix fa lamellás táblák.

Az udvar és a régi épületek koncepcionális rendezését is feladatomnak tekintettem. Mivel a két meglévő épület együtt működik (a felsősök ebédelni, az alsósok testnevelés órára járnak át egymás épületébe), ezért mindkét szinten végigmenő, zárt üvegezett folyosóval kötöttem össze őket. Az iskola működésében továbbá problémás volt, hogy a telek hátsó részén található sportpálya használatához a főépület legtávolabbi pontján kellett átöltözni, a tornaterem öltözőiben. Ezért az alsó tagozat épületének tömegét folytatva a sportpálya irányába, egy kiszolgáló blokkot alakítottam ki. Ebben található az öltözők, a szertár, mosdók, és a megszüntetett régi kazánházból ide került át a menza tálalója és az új kazán is. Ez a bővítés lehetővé teszi, hogy a sportpályán tartott rendezvények esetén nem feltétlenül kell az iskola épületeit megnyitni a közönség előtt.

